

ÚTTÖRŐK MAGYAR SZÖVETSÉGE

1121 BUDAPEST, XII. KONKOLY THEGE U. 21.
Tel./Fax: 395-6538, 395-6540, 395-8530

E.mail: uttorok@axelero.hu
www.uttoro.ngo.hu

Tápióbicskén, a dicsőséges tavaszi hadjárat helyszínén 2004. április 4.

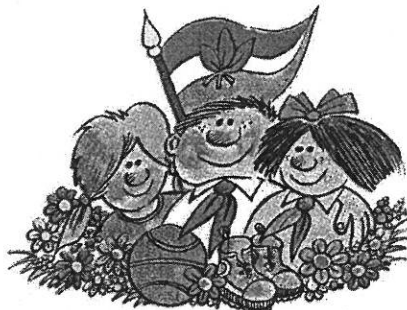
Hagyományainkhoz híven ezen a nehezen megérkező tavaszon is folytattuk történelmi emlékportyáinkat. Nemzetünk történelmében jelentős csaták és események nyomába eredtünk úttörő-csapatunk tagjaival.

A Pest megyei Gyömrőn megálltunk a település határában lévő Rákóczi-emlékhelynél, majd a község tájházában megismertük II. Rákóczi Ferenc e helyütt elmondott beszédét és a tájegység néprajzi, népművészeti értékeit.

Mára már sok gyermek nem ismeri elődeinek a mindennapi munkák során használt eszközeit, a paraszti élet jellemző tevékenységeit. Ebbe engedett bepillantást a kiállítás. Külön érdekessége volt a dolognak, hogy a térség falvaiban az idősök még ma is őrzik népviseletüket, s jeles napokon viselik is azt. Mivel vasárnap jártunk ott, így „élőben” figyelhetjük meg, milyen ruházatot hordtak az itteniek.

Zsámbokon járva felidéztek azokat a népdalgyűjtőket, akik ezen a vidéken rögzítették – valószínűleg az utolsó percben – népdalkincsünk néhány gyöngyszemét, melyből az általános iskolai ének-zene tankönyv is kínál a gyermekeknek dalokat.

Jászberényben, következő megállóhelyünkön, a jászok életét bemutató kiállítást tekintettük meg. A gyerekek körében nagy sikere volt Lehel kürtjének, melyről felidéztek a hozzátartozó legendát is. Túrafüzeteinkbe itt is újabb

ÚTTÖRŐK PEST MEGYEI TÁRSULÁSA

emlékbélyegzők kerültek. Megható érzés volt a gyermekhősök kiállítási anyaga között járnunk. Ők voltak azok, aki tizenévesen kapcsolódtak be a szabadságharc eseményeibe, s többen életüket adták hazánkért.

Nagykátán épp belecsöppentünk a városi ünnepségbe, mely az 1849-es tavaszi hadjáratra emlékezett. Búcsút vetünk Vasvári-nemzetőreinktől, akiket átadtunk parancsnokaiknak. Három esztendeje, hogy csapatunk bekapcsolódott a Katonai Hagyományőrzők munkájába. A Honvédelmi Minisztérium, a Kossuth Szövetség és Tárnok Nagyközség Önkormányzata segített abban, hogy egyenruháink elkészüljenek. Azóta különböző községi rendezvényeken, műsorokban, a Kossuth Szövetség és a Katonai Hagyományőrzők programjain fordultak meg nemzetőreink.

Tápióbicskén a Magyar Úttörők Szövetsége által meghirdetett Rákóczi-túraversenyt legjobb teljesítói vehették át oklevelüket és túrajelvényüket. Gondoljanak bele kedves olvasóink, hogy mennyi ismeret, élmény, barátság jutott annak a tizenhét gyermeknek, akik a

közel két év alatt több mint 20 Rákóczi-emlékhelyen fordultak meg határainkon belül és kívül! Különösen fontosnak tartom a folyamatosságot, mely pozitív személyiséget formáló erővé válik.

Az elismerések átadását számháború követte. Mi így emlékeztünk az 1848–49-es forradalom és szabadságharc hőseire.

Jókai Mór: A köszívű ember fiai című regényében állított emléket a tápióbicskei hídi csatának. Ezen a történelmi helyszínen került sor mintegy háromszáz fő katonai hagyományörző részvételével arra a hadibemutatóra, mely a csata eseményeit idézte meg. Élő történelemórán vehettek részt gyermekeink, akik izgatottan figyelték, hol tűnnek fel a mi vitézeink: Zsilovics Tamás és Orosz István. A hatalmas lendületű és ágyúszóval tarkított ütközet kicsit hosszabbra nyúlt, mint terveztük, így a bemutató után igyekeznünk kellett hazafelé.

A történethez hozzátartozik, hogy Tamás és István részt vett a többi tavaszi hadjáratot idéző hadibemutatón is, s így oklevél és érem kitüntetésben részesültek. Méltán lehetnek büszkéek rá.

E szép hagyomány ápolásával megőrizhetjük magyarságunkat az európai nemzetek nagy családjában.

Csak egy földünk van! 2004. április 23–25.

A Föld napja után egy nappal indulunk a Bükkbe, hogy felmérjük a Zrínyis Bakancsosok Tárnoki Szakosztálya tagjainak turisztikai ismereteit, tájékozódási képességét. De amint az ér is úgy jut el az óceánig, hogy egyre több mel-

Vasvári-nemzetőreink: Zsilovics Tamás és Orosz István

A Művelődési Ház fotókiállításán

lékfolyó vizét gyűjti magába, mi is előbb szűkebb „hazánk” területén néztünk körül.

Első utunk a Művelődési Házba vitt, ahol lélekhez szóló tájékoztató szavak kíséretében tekinthettük meg azt a fotókiállítást, mely dr. Gergely Istvánné és Varga János Tárnokon és környékén készített fotóiból nyújtott válogatást. Jó volt látni, ahogy a gyerekek ráismertek a képek alapján szülőfalujuk egy-egy jellegzetes és gyönyörűségeire. A képek hatását fokozták a fotók melletti versidézetek, melyek Lepsényi Katalin segítségével kerültek elénk.

Mintegy kétszáz kilométeres utazás következett, melyet csak a történelmi emlékhelyeken tett látogatásunk szakította meg. Megfordultunk Gyöngyösön, Kál-Kápolnán.

Szilvásváradra érve első utunk az Istállóskői-barlanghoz vitt, majd a Szalajka-völgy természeti szépségeit csodáltuk meg. Az idei esős tavasz után a mésztufa gáton alázuhanó vízesés felejthetetlen látványt nyújtott. Az erdő tobzódott a zöld szín ezernyi árnyalatában, a növények dúsan hajtottak mindenfelé. Megnéztük az erdei munkások életét és tevékenységét bemutató kiállítást is. No meg a vízben ezerszám ficszándozó pisztrángokat!

A lenyugvó nap utolsó sugarainál értünk szálláshelyünkre, ahol már vacsorával vártak bennünket. Vacsora után levezetésként még egy kis mozgásos játék következett, aztán aludni tértünk.

Második napunk bővelkedett az izgalmakban, hiszen délelőtt a gyerekek tájékozódási túraversenyen vettek részt. Térképvázlat és tájoló segítségével kellett eljutniuk a célállomásra a számukra teljesen idegen helyszínen. Minden csapat kiválóan dolgozott. Keverés nélkül értünk fel Dédes romvárához. A fantasztikus természeti környezetben elfogyasztott ebéd után – lábunk előtt hevert a Bükk jelentős része – akár

pihenhettünk volna, ha az a volna ott nem lett volna ...!

Ahogy körülnéztünk, megláttuk, hogy mögöttünk fekete felhők borítják az eget. Futóversenyünket az eső nyerte, s bizony, aki nem tartotta be a turista egyszereget – miszerint nincs rossz túraidő, csak rosszul öltözött turista –, s nem hozott magával esőkabátot, az jól megázott.

Délután – míg az eső alábbhagyott – került megrendezésre az elméleti verseny. Bizony szükség volt a csoport összes tagjának a munkájára, hiszen széleskörű ismeretrendszerből kellett számot adniuk: környezetvédelem, tájékozódási és elsősegély-nyújtási ismeretek.

Amint az eső elállt, újra útnak eredtünk. Most a Bükk-fennsík bánkúti részét jártuk be némi számháborúval vegyítve. Éjszakai tájékozódási túránkat elmosta a vihar, ezért játékos versenyekkel múltattuk az időt, mely a fiúk diadalát hozta. Egy kissé felborzolta a kedélyeket egy róka megérkezése. Távozása után többen hajnalig lesték, vajon visszatér-e.

Utolsó napunk a tájegység kultúrtörténeti feltérképezését szolgálta. Bélapátfalván a ciszterci apátság román stílusú épületétől néztük csodálkozó tekintettel, hogy mire képes az ember természetátalakító munkájában. A hatalmas kőfejtés mintha az óriások birodalmából származott volna. Idő híján csupán az elhatározásunk született meg: ide még visszatérünk, s gyalogtúrával bejárjuk a kőfejtő–Szarvaskő útvonalat.

Eger felé utaztunkban minden településen a templomokból búzával kilépő embereket láttunk. Kiderült, hogy a búzaszentelés napja volt épp.

Egri városismereti portyánk a belvárosra és a várra korlátozódott. Különösen a hatodik osztályosokat ragadta meg a vár kiállítása és élményszerű bemutatása, mivel ők idén ismerték meg az Egri csillagok című regényt.

Példamutató és jól kamatozódó a múzeumi kiállítások élménypedagógiával való összekapcsolása, mert így a látogatók maradandóbb élményekhez jutnak.

Gárdonyi Géza sírjánál tett látogatásunk után a történelmi játékokat próbálták ki a gyerekek, bizonyítva, hogy a magyar lóra termett.

A három nap élményei mellett jól megfért a tevékenység közbeni tanulás, a turisztikai ismeretek komoly és játékos használata. Remélem, hogy mindez jól szolgálja majd a júniusi szereplésünket a Természetjáró Gyerekek Országos Találkozásán, melyet idén a Bükkben fognak megrendezni.

Programunk támogatója volt a Weselényi Miklós Sport Közalapítvány és Tárnok Nagyközség Önkormányzata. Köszönet érte.

Akkor indulj hát, mától nincs határ!

Lassan öt hónapja, hogy úttörőcsapatunk tagjai: Faragó Gábor, Gonda Norbert, Gulácsik Hedvig, Nyilas Árpád és Mészáros Virág jelentkeztek a Magyar Úttörők Szövetsége által meghirdetett Irány az Unió! című országos játékra, melyre több mint kettőszáz csapat nevezett.

Három levelezős fordulóban kellett számot adniuk a gyerekeknek az unióval kapcsolatos ismereteikről, bizonyítaniuk ötletességüket, talpraesettségüket, magyarságukat. A mieink összesített eredményük alapján meghívást kaptak a regionális döntőre, ahol térségünk 10 legjobb csapata mérkőzik majd az országos döntőbe jutásért.

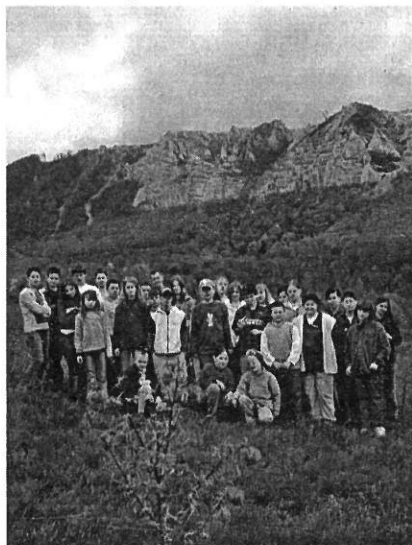
Az utolsó forduló egyik feladatáért interjút kellett készíteniük. Íme munkájuk eredménye.

Tárnok nagyközség polgármesterével, dr. Gergely Istvánnal arról beszélgettünk, hogy a 2004. május 1-jei

Csapatunk Dédes várához érkezett

A bélapátfalvi kőbánya tövében

Eger vára előtt

